

Đề bài

Em có dịp quan sát một cánh đồng lúa chín vào buổi ban mai. Hãy tả lại cảnh ấy.

BÀI LÀM

Hôm nay, mấy anh chị bạn của anh tôi rủ nhau đi ra ngoại thành chơi. Họ hẹn nhau đi thật sớm để có thể ngắm cánh đồng mùa chín rộ trước lúc mặt trời lên. Tôi được anh đưa đi theo.

Ra khỏi nội thành, khi xe còn chạy giữa những dãy nhà che khuất tầm nhìn, trong làn gió se se lạnh của buổi sớm, không khí đã thoang thoang một mùi thơm lạ lùng không giống cái không khí quen thuộc đầy mùi dầu, mùi khói nồng khét của đường phố. Một người bạn của anh tôi vốn ở miệt vườn miền Tây lên theo gia đình đã mấy năm nay, thốt lên:

- Trời ơi! Thơm quá! Đúng là mùi lúa chín.

Trước mắt chúng tôi, cánh đồng ngoại thành trải ra mênh mông, im lìm như còn tận hưởng giấc ngủ thanh bình của buổi sớm. Chúng tôi dừng xe, lặng lẽ ra ngoài, ngồi xuống vệ đường. Trong ánh sáng còn mờ mờ, trắng trắng, tôi chưa nhìn rõ được cánh đồng, chỉ thấy một mặt phẳng với những gợn sóng nhỏ. Những làn gió nhẹ thoang đưa, cả cánh đồng xào xạc một âm thanh dịu nhẹ. Thỉnh thoảng, một con chim nhỏ bay vụt lên từ một thửa ruộng rất gần. Có lẽ, đó là con chim mải ăn đã ngủ lại qua đêm trong các bụi lúa. Những tia sáng đầu tiên của ánh bình minh phớt nhẹ đây đó trên những thửa ruộng còn chìm trong một màn sương bàng bạc. Tuy vậy, tôi cũng nhận ra những gợn sóng màu vàng đuổi nhau trên cái biển lúa tu ồng như lạt tận kia do những làn gió nhẹ tạo ra. Cánh đồng như đang *chuyển* động. Những con chim đêm đang bay vù ra khỏi những đám lúa, chao l'ặng trên không trung chào đón một ngày nắng đẹp.

Mặt trời lên hắt trên các rặng cây xanh ở ngoại thành, tỏa ánh nắng chói chang xuống biển lúa, biến màu vàng sậm của cánh đồng thành màu vàng tươi. Bước xuống bờ ruộng, cầm trong tay một bông lúa nặng hạt, chín đều, tôi liên tưởng tới câu ca dao trong một bài học:

Công lênh chẳng quản bao lâu Ngày nay nước bạc, ngày sau cơm vàng.

Trời mỗi lúc một nắng, gió cũng thổi mạnh hơn. Cả cánh đồng như rung lên bởi những đợt sóng lúa đang thi nhau chạy “tiếp sức”. Ở đằng kia, một đoàn người chùng dẫm bầy cô chú, tay liềm tay hái dàn thành một hàng ngang đang thu hoạch lúa. Cạnh đấy là một chiếc máy tuốt lúa màu xanh đang ầm ầm nhả klori và phun mạnh từng luồng rơm thành một dòng chảy cầu vồng, chắt thành một đồng lớn. Có lẽ, đây là thửa ruộng đầu tiên được gặt hái. Chùng vài ngày nữa thôi, có thể cánh đồng sẽ bắt đầu vào vụ thu hoạch. Lúc đó, chắc sẽ tấp nập rộn ràng lắm.

Từ trên bụi tre cuối làng vọng lại tiếng máy con chim cu gáy cất lên giọng trầm trầm như gần, như xa. Thoảng trong gió mùi hương của lúa mỗi lúc một đậm hơn. Thứ hương gợi nhớ những bếp lửa và nồi cơm ngon vừa chín tới. Tôi muốn nán lại thêm vài phút nữa nhưng xe đã nổ máy. Bước nhanh vào ghé ngồi, mắt vẫn dăm dăm nhìn cánh đồng qua cửa kính trong. Chiếc xe bon nhanh, trở lại nội thành, thả lại đằng sau những làn khói xanh nhạt, mờ dần, tan biến vào khoảng không.

Và giờ này, trong tôi dường như hương vị của đồng nội, của hương lúa chín vẫn không tan biến mà đọng lại như một kỉ niệm đẹp về một buổi sáng mai hồng được ngắm biển lúa làng ven thành nội.